

دکتر رابرت ای. پترسون، رستگاری، جلسه ۱۷، F، تقدیس، بخش ۳، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک حفظ و پشتکار

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد رستگاری است. این جلسه ۱۷، تقدیس، بخش ۳، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک، حفظ و استقامت است.

ما مطالعه خود را در مورد دکترین رستگاری یا نجات‌شناسی با تقدیس ادامه می‌دهیم.

پس از بررسی پنج دیدگاه در مورد زندگی مسیحی و ارزیابی آنها، حداقل به طور اجمالی، به سراغ صورت‌بندی‌های سیستماتیک تقدیس می‌رویم. اول از همه، تقدیس و تثلیث. سه شخص تثلیثی در تقدیس نقش دارند.

خدای پدر با تأدیب مؤمنان حقیقی، آنها را مانند پسران خود می‌داند. چرا؟ عبرانیان ۹:۱۲ و ۱۰. پدر ارواح، ما را به خاطر منفعت خودمان تأدیب می‌کند تا بتوانیم در قدوسیت او سهیم باشیم.

عبرانیان ۹:۱۲ و ۱۰. پدر ما را تأدیب می‌کند تا در قدوسیت او شریک شویم. پسر خدا، نقل قول، کلیسا را دوست داشت و جان خود را برای آن فدا کرد تا آن را مقدس سازد و آن را با شستن آب به وسیله کلام، پاک سازد، افسسیان ۵:۲۵ و ۲۶.

علاوه بر این، مسیح با استناد به آیه ۲۷ از افسسیان ۵، به هدف خود که تقدیس کلیسایش است، دست خواهد یافت. او این کار را انجام داد تا کلیسا را در شکوه و جلال، بدون لکه یا چین و چروک یا هر چیز دیگری مانند آن، بلکه مقدس و بی‌عیب، به خود تقدیم کند. افسسیان ۵، ۲۷. پدر، کلیسا، قوم خدا را تقدیس می‌کند. پسر نیز همین کار را می‌کند.

روح القدس نیز در این امر نقش دارد. پولس توضیح می‌دهد که چرا او، سیلوانوس و تیموتائوس در دوم تسالونیکیان ۲:۱۳ از خدا به خاطر ایمانداران تسالونیکی تشکر کردند. اما ای برادران و خواهران محبوب خداوند، ما باید همیشه خدا را به خاطر شما شکر کنیم، زیرا از ابتدا خدا شما را برای نجات از طریق تقدیس «روح و ایمان به حقیقت برگزیده است».

دوم تسالونیکیان ۲:۱۳. ابزار خدا برای رساندن مردم به رستگاری شامل تقدیس آنها توسط روح القدس، جدا کردن آنها از گناه به تقدس و همچنین ایمان به انجیل است. بنابراین، کل تثلیث، یعنی پدر، پسر و روح القدس، برای مقدس ساختن قوم خدا کار می‌کنند.

تقدیس و اتحاد با مسیح. هر جنبه از کاربرد نجات، از جمله تقدیس، در اتحاد با مسیح اتفاق می‌افتد. پولس پس از ذکر ثمره روح، رک و پوست‌کنده صحبت می‌کند.

نقل قول از غلاطیان ۵:۲۴. اکنون، آنان که به مسیح عیسی تعلق دارند، نفس را با هوس‌ها و امیالش مصلوب کرده‌اند. غلاطیان ۵:۲۴.

مصلوب شدن مشترک، اتحاد با مسیح در مرگ او، راه حلی برای زندگی گناه آلود است. پولس این مضمون را در رومیان ۶ بسط می‌دهد. او وقتی منتقدان ادعا می‌کنند که آموزه او در مورد توجیه رایگان، باعث بی‌بندوباری می‌شود، وحشت‌زده می‌شود. آنها می‌پرسند، نقل قول می‌کنند، آیا باید در گناه ادامه دهیم تا فیض افزون شود، فراوان شود؟ رومیان ۱: ۶. پاسخ پولس این است که، مطلقاً نه.

چگونه ما که نسبت به گناه مردیم، می‌توانیم هنوز در آن زندگی کنیم؟ رومیان ۲: ۶. پولس توضیح می‌دهد که غسل تعمید به معنای اتحاد با مسیح در مرگ و رستاخیز اوست که زندگی جدیدی از تقدس را به ارمغان می‌آورد. ایمانداران با مسیح مردند. نقل قول، زیرا می‌دانیم که خود قدیمی ما با او مصلوب شد تا بدنی که توسط گناه اداره می‌شود، ناتوان شود و دیگر برده گناه نباشیم.

رومیان ۶: ۶. اتحاد با مسیح در مرگ او ما را از استبداد گناه آزاد می‌کند. ایمانداران با مسیح زنده شدند. با استناد به آیه ۴، همانطور که مسیح به وسیله جلال پدر از مردگان زنده شد، ما نیز می‌توانیم در تازگی حیات گام برداریم.

رومیان ۶: ۴. اتحاد با مسیح در رستاخیز قدرتمند او، مؤمنان را قادر می‌سازد تا بیش از هر زمان دیگری برای خدا زندگی کنند. پولس تعلیم خود را مبنی بر اینکه اتحاد با مسیح، تقدیس را هدایت می‌کند، به کار می‌برد. نقل قول کنید، بنابراین شما نیز خود را برای گناه مرده و برای خدا در مسیح عیسی زنده می‌دانید.

بنابراین، نگذارید گناه در بدن فانی شما سلطنت کند تا از خواسته‌های آن اطاعت کنید. رومیان ۱۱: ۶ و ۱۲. بنابراین، تقدیس، مانند هر جنبه‌ی دیگر نجات، آموزه‌ای فرعی نسبت به اتحاد با مسیح است.

وقتی خدای پدر ما را از طریق عمل روح القدس به پسرش می‌پیوندد، ما هر برکت روحانی را در جای‌های آسمانی در مسیح عیسی دریافت می‌کنیم. افسسیان فصل ۱ و آیه ۳. تقدیس و نقش ما. خدای روح القدس اگرچه هر سه شخصیت تثلیثی نقشی دارند، اما خدای روح القدس محرک اصلی در تقدیس است.

او ما را از قلمرو گناه به قلمرو تقدس خدا در تقدیس اولیه یا نهایی جدا می‌کند. او ما را در تقدیس نهایی و کامل در بازگشت مسیح تأیید خواهد کرد. او ما را در نجات تأیید خواهد کرد.

او همچنین نقش مهمی در تقدیس تدریجی دارد. اما او تنها بازیگر نیست. وقتی خدا ما را از نو خلق می‌کند اراده ما را که قبلاً در بند گناه بود، آزاد می‌کند و ما را قادر می‌سازد تا خدا را دوست داشته باشیم، خدمت کنیم. و از او اطاعت کنیم.

بخشی از آن، مشارکت مسئولانه ما در تقدیس تدریجی تحت هدایت و قدرت روح است. وقتی عیسی به شاگردانش گفت که برای ثمر آوردن باید در او بمانند یا بمانند، یوحنا ۱۵: ۴، او با آنها به عنوان شرکت کنندگان در رشدشان در تقدس عملی رفتار کرد. پولس پس از تأکید بر فیض حاکمانه خدا در توجیه، تقدیس و برگزیدگی، می‌نویسد، بنابراین برادران، رومیان ۱: ۱۲ و خواهران، با توجه به رحمت‌های خدا، از شما می‌خواهم که بدن‌های خود را به عنوان قربانی زنده، مقدس و خشنودکننده خدا تقدیم کنید.

این پرستش حقیقی شماس است، رومیان ۱: ۱۲. نویسندگان عهد جدید بارها و بارها خوانندگان خود را به رشد در تقدس ترغیب می‌کنند. یعقوب ۱: ۲، برادران و خواهران من، در حالی که به ایمان به خداوند ما عیسی مسیح پایبند هستید، تبعیض قائل نشوید. یعقوب ۱: ۲. عبرانیان ۱۲: ۳، برادران و خواهران، مراقب باشید که در هیچ یک از شما قلبی شریر و بی‌ایمان نباشد که از خدای زنده رویگردان شود.

عبرانیان ۳:۱۲. دوم پطرس ۳:۱۰ و ۱۱، از آنجایی که آسمان و زمین به این شکل از هم می‌پاشند، واضح است که شما باید در رفتار مقدس و خداترسی چگونه باشید. دوم پطرس ۳:۱۰ و ۱۱. دوست عزیز، سوم یوحنا از بدی تقلید نکن، بلکه از خوبی تقلید کن، ۱۱.

، به جرات می‌توانم بگویم که شاید قبلاً هرگز آن آیه را نشنیده باشید. این یکی از آیات مورد علاقه من نیست، اما در کتاب مقدس آمده است. سوم یوحنا ۱۱.

همانطور که در مورد دوم یوحنا صدق می‌کند، البته فقط یک فصل از سوم یوحنا وجود دارد. زمان آن فرا رسیده است، مکاشفه ۲۲:۱۰ و ۱۱، زمان نزدیک است. بگذارید ظالمان در ظلم خود ادامه دهند.

بگذار پلید همچنان پلید بماند. بگذار درستکاران در پارسایی خود پیش بروند. بگذار مقدس همچنان مقدس بماند.

مکاشفه ۲۲:۱۰ و ۱۱. هم خدا و هم مسیحیان در زندگی مسیحی فعال هستند. پولس در فیلیپیان ۲:۱۲ به فیلیپیان فرمان می‌دهد. بنابراین، دوستان عزیزم، نجات خود را با ترس و لرز به عمل آورید.

، فیلیپیان ۲:۱۲. در همان جمله، پولس دلیل این دستور را بیان می‌کند. نجات خود را با ترس و لرز به کار گیرید و سپس آیه ۱۳ را بخوانید، زیرا این خداست که در شما هم اراده و هم عمل را مطابق با هدف نیک خود به کار می‌گیرد. فیلیپیان ۲:۱۳. مؤمنان باید در زندگی مسیحی برای تقدس تلاش کنند، زیرا می‌دانند که خدا در درون آنها کار می‌کند تا به آنها انگیزه و قدرت زندگی برای او را بدهد.

به یاد داشته باشید کولسیان ۱:۲۹. پولس می‌گوید هدف من این است که هر فرد بالغ در مسیح را در حال تلاش و مبارزه با تمام انرژی‌اش که در من بسیار قدرتمند عمل می‌کند، نشان دهم. بفرمایید. یافتن استعاره‌ای کامل برای این موضوع دشوار است.

ما عضوی از یک شرکت حقوقی هستیم و خدا وکیل اصلی است. من نمی‌دانم چگونه این کار را درست انجام دهم. ما در یک تیم هستیم و خدا مدیر است و روح القدس مدیر. من نمی‌دانم چگونه این کار را انجام دهم. اما نکته این است که ما تحت امر خدا هستیم.

رستگاری و کلیسا. تقدیس هم یک امر فردی و هم جمعی است. خدا هر یک از قوم خود را مقدس می‌کند. او نگران تک تک اعضای کلیسای تسالونیکی است.

نقل قول از اول تسالونیکیان ۳:۴-۵. زیرا این اراده خداست، تقدیس شما، که از فساد جنسی دوری کنید، تا هر یک از شما بدانید که چگونه بدن خود را در تقدس و عزت کنترل کنید، نه با هوس‌های شهوانی مانند غیریهودیانی که خدا را نمی‌شناسند. اول تسالونیکیان ۳:۴-۵. او هر یک از شما را جدا می‌کند. بله، او نگران کلیسا است.

، این نهادی است که او خطاب به آن می‌نویسد. اما او همچنین نگران تک تک افراد کلیسا است. دو آیه بعد، پولس کلیسا را به صورت جمعی مورد خطاب قرار می‌دهد.

اول تسالونیکیان ۴:۷. زیرا خدا ما را به ناپاکی نخوانده، بلکه به زیستن در تقدس. خدا می‌خواهد قومش هم به صورت فردی و هم به صورت جمعی به عنوان کلیسایش مقدس باشند. نویسنده رساله به عبرانیان خوانندگان خود را به صورت فردی نصیحت می‌کند.

عبرانیان ۱۴:۱۲-۱۵. در پی صلح با همه و تقدس باشید. بدون آن، هیچ کس خداوند را نخواهد دید. مطمئن شوید که هیچ کس از فیض خدا محروم نمی شود.

عبرانیان ۱۴:۱۲-۱۵. کمی بعد، نویسنده به عبرانیان یادآوری می کند که آنها باید به هم ایمانان، افراد و شرکتها توجه متقابل نشان دهند. عبرانیان ۲۴:۱۰-۲۵. فکر می کنم ارجاع بدی داده ام. ببخشید

نه، من مرجع بدی ندارم، اما بنابراین، نثر من اشتباه است. کلمات من اشتباه هستند. نه کمی بعد از آن

کمی قبل از آن، دو فصل قبل، نویسنده به افراد یادآوری می کند که باید به هم ایمانان خود توجه متقابل نشان دهند. عبرانیان ۲۴:۱۰-۲۵. اشاره درست است. و بیاید مراقب یکدیگر باشیم تا عشق و اعمال نیک را برانگیزیم.

از گرد هم آمدن غافل نشویم، بلکه یکدیگر را تشویق کنیم و با نزدیک شدن به آن روز، بیشتر به این کار ادامه دهیم. 24:10-25. بابت این وقفه عذرخواهی می کنم. پیش از این در نامه، نویسنده به عبرانیان از همان الگوی خطاب به افراد و کل کلیسا در یک متن واحد پیروی می کند.

این فصل چهارم است. او دو بار به افراد هشدار می دهد. ۴:۱. بنابراین، از آنجایی که وعده ورود به آرامش الهی، یعنی آرامش معنوی او با ایمان به مسیح، همچنان پابرجاست، مراقب باشیم که هیچ یک از شما از ورود به آرامش الهی با ایمان به مسیح قاصر نمانده باشد.

عبرانیان ۴:۱. آیه ۱۱. پس بیاید تمام تلاش خود را بکنیم تا به آن آرامش برسیم تا هیچ کس در همان الگوی نافرمانی نیفتد. عبرانیان ۴:۱۱. سپس او کلیسا را به عنوان یک کل به رحمت و قدرت خدا که مؤمنان را قادر می سازد به هشدارها توجه کنند و برای او زندگی کنند، معطوف می کند.

عبرانیان ۴:۱۶. بنابراین، بیاید با دلیری به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت بیابیم و فیضی را بیابیم که در مواقع نیاز به ما کمک کند. نجات و زمان. اگرچه معمولاً تقدیس و نجات به جنبه مترقی فعلی خود کاهش می یابد، اما تقدیس به گذشته و آینده نیز مربوط می شود.

این مربوط به زمان حال است. کتاب مقدس تقدیس تدریجی را آموزش می دهد. و بنابراین وقتی دیوید پترسون محقق فوق العاده، کتابی در مورد تقدس برای مجموعه دی. ای. کارسون، مطالعات جدید در الهیات کتاب مقدس، می نویسد و به درستی آموزش می دهد که یک تقدیس اولیه یا قطعی وجود دارد، حق با اوست.

وقتی او در همان کتاب خوب، تقدیس تدریجی را کوچک جلوه می دهد، اشتباه می کند. تقدیس، همانطور که اکنون خواهیم دید، آغازین، پیشرونده و نهایی است. مربوط به حال، گذشته و آینده است.

تقدیس گذشته است. در تقدیس اولیه یا قطعی، روح القدس ما را یک بار برای همیشه از قلمرو گناه به قلمرو تقدس منتقل می کند. و ما مقدسین خدا می شویم.

ما مقدسین خدا می شویم. تقدیس در حالی که روح القدس در تقدیس تدریجی، تقدس عملی را در مقدسین خدا ایجاد می کند، حضور دارد. تقدیس همچنین آینده است.

تنها در زمان ظهور مجدد مسیح، خداوند مقدسین خود را در تقدس کامل، یعنی تقدیس نهایی، تأیید خواهد کرد. جالب اینجاست که پولس، قرنیتیان در حال تقدیس را، که در مسیح عیسی تقدیس شده اند، مقدس می نامد (اول قرنیتیان ۲:۱). (این رسول بین مؤمنان واقعی و دروغین تمایز قائل می شود.

، او به کلیسای قرن‌تس دستور می‌دهد که هر کسی را که ادعای برادری می‌کند و از نظر جنسی فاسد یا حریص ،بت‌پرست یا فحاش، شرابخوار یا کلاه‌بردار است، به عنوان ایماندار نپذیرند، یا از او نقل قول نکنند. وای مطمئن نیستیم که کلیسای انجیلی مو به مو از این دستور پیروی کند. اول قرن‌تس ۵:۱۱

پولس یکی از اعضای کلیسا را که با همسر پدرش خوابیده است، مشخص می‌کند، آیه ۱. با این وجود، پولس اکثر قرن‌تس را مسیحیان واقعی می‌داند که نیاز به رشد دارند. او پس از فهرست کردن سبک زندگی افراد ،گمشده، می‌نویسد: «و برخی از شما قبلاً اینگونه بودید، این در ۶:۱۱ آمده است، اما شما شسته شدید تقدیس شدید، به نام خداوند عیسی مسیح و به روح خدای ما توجیه شدید، اول قرن‌تس ۶:۱۱. «افعال شسته شده، تقدیس شده و توجیه شده همگی در زمان گذشته هستند

تقدیس اولیه گذشته است، همانطور که عادل‌شمردگی نیز گذشته است. تقدیس قوش توسط خدا نیز البته گذشته است. گذشته نیز اکنون است

،خدا می‌خواهد که مقدسینش روزانه اراده او را بطلبند و در پی خداترسی باشند، از جمله در امور جنسی خود اول تسالونیکیان ۳:۴-۷. روح القدس در مقدسین تقدس ایجاد می‌کند و آنها را قادر می‌سازد تا مانند کسی که لباس‌های کهنه یا کثیف را از تن به در می‌کند، اعمال غیرخدایی را کنار بگذارند و اعمال خدایسندانه جدیدی بپوشند، افسسیان ۴:۲۰-۳۲. این تقدیس تدریجی بدون کلمه است و یک مضمون اصلی کتاب مقدس است که توسط عیسی در متی ۷، پولس در غلاطیان ۵ و ۶، پطرس در اول پطرس ۱ و ۲، یوحنا در اول یوحنا ۱ و ۲ و نویسندگان عبرانیان در فصل‌های ۳ و ۴، تنها پنج نمونه از آنها ذکر شده است، ۲

متی ۷، غلاطیان ۵ و ۶، اول پطرس ۱ و ۲، اول یوحنا ۱ و ۲، باب‌های ۱ و ۲، عبرانیان باب‌های ۳ و ۴ تقدیس نیز مربوط به آینده است. باید می‌گفتم، ما آن را تقدیس اولیه یا قطعی می‌نامیم، زیرا مشخص می‌کند که ما که هستیم. ما مقدسین خدا هستیم

حالا، ما از رایج‌ترین عبارت کتاب مقدس برای مسیحیان پیروی می‌کنیم و یکدیگر را برادر و خواهر صدا می‌زنیم، حداقل در کلیساهایی که من در آنها فعالیت داشته‌ام. اما واقعاً، ما باید یکدیگر را اینگونه سنت ون و سنت مری و سنت مارتا و سنت هری صدا کنیم، و سنت جک، منظورم این است که همه این نام‌ها را باید استفاده کنیم، چون همینطور است. شاید استفاده از این نام در روم ما را عصبی کند، اما درست است، برادر رایج‌ترین روش برای خطاب قرار دادن مسیحیان است، و در عهد جدید از مسیحیان صحبت می‌شود

اما تقدیس، روحی که ما را از گناه جدا می‌کند و به قدوسیت می‌رساند، یک بار برای همیشه، و ما را به عنوان مقدسین خدا معرفی می‌کند، و مشخص می‌کند که ما چه کسی هستیم. در میان چیزهای دیگر، ما مقدسین خدای زنده هستیم. تقدیس در گذشته بوده، و در حال حاضر و جاری است

.خوشبختانه، این [تقدیس] آینده‌نگر و کامل نیز هست. روح خدا ما را در تقدس قطعی یا کامل متمایز می‌کند. او باعث می‌شود که ما روز به روز در تقدس عملی و در تقدس تدریجی رشد کنیم

با این حال، کار روح انجام نمی‌شود تا زمانی که ما، نقل قول، در تقدیس نهایی، کامل و آینده، به تصویر پسر خدا، رومیان ۸:۲۹، تبدیل شویم. خدا، همان پیام یوحنا، نقل قول، اول یوحنا ۳:۲، ما می‌دانیم که وقتی مسیح ظهور کند، ما مانند او خواهیم بود، زیرا او را آنطور که هست خواهیم دید، اول یوحنا ۳:۲. در ،بازگشت مسیح، او، نقل قول، کلیسا را در شکوه و جلال، بدون لکه یا چین و چروک یا چیزی شبیه به آن بلکه مقدس و بی‌عیب به خود تقدیم خواهد کرد، افسسیان ۵:۲۷. در واقع، اول تسالونیکیان ۵:۲۳، «خدای

آرامش، خود شما را کاملاً تقدیس خواهد کرد. تمام روح، جان و بدن شما بی‌عیب و نقص خواهد ماند، در «هنگام آمدن خداوند ما عیسی مسیح سالم و بی‌عیب خواهد ماند».

اول تسالونیکیان ۵:۲۳. و اگر در این مورد شک داشتیم، پولس اضافه می‌کند، کسی که شما را خوانده است امین است، او این کار را خواهد کرد، آیه ۲۴. در نظر گرفتن تقدیس به عنوان قطعی، اولیه، پیشرونده و نهایی، مزایایی دارد. این امر خدایی را که کار تقدیس را انجام می‌دهد، جلال می‌دهد، کسی که کار نجات، در این مورد تقدیس، را از ابتدا تا انتها انجام می‌دهد.

ما از قبل مقدس هستیم؛ ما در تقدس رشد می‌کنیم و روزی، خدا ما را کاملاً مقدس خواهد کرد. آیا می‌توانید تصور کنید که دیگر هرگز به فکر گناه‌آلود دیگری نیفتید، هرگز کلمه گناه‌آلود دیگری از لبانتان خارج نشود، یا هرگز مرتکب عمل گناه‌آلود دیگری نشوید؟ متأسفم که به شما می‌گویم شخصاً نمی‌توانم آن را تصور کنم، اما این مهم نیست. تخیل من، قانون من نیست؛ کلام خدا قانون من است.

او وفادار است و این کار را خواهد کرد. همانطور که قبلاً گفته شد، حاکمیت خدا در نجات، مسئولیت ما را برای زندگی برای خدا کم نمی‌کند، بلکه آن را تقویت می‌کند. همانطور که پولس گفت، من تلاش می‌کنم تا همه را در مسیح بالغ کنم، نقل قول می‌کنم، با قدرت او تلاش می‌کنم، که در من قدرتمندانه عمل می‌کند، کولسیان علاوه بر این، در نظر گرفتن سه زمان گذشته، حال و آینده در تقدیس می‌تواند برای مسیحیان در حال ۱:۲۹. تلاش، امید به ارمغان بیاورد.

وقتی وسوسه تسلیم شدن به سراغ مؤمنان می‌آید، من آن را به گذشته نگاه می‌کنم، به این معنا که آنها به لطف خدا مقدس شده‌اند. ما ناله می‌کنیم، رومیان ۸:۲۳، زیرا روح القدس را داریم، که در وهله اول ما را مقدس ساخت و در درون ما کار می‌کند. وقتی با ناامیدی غرق می‌شویم، نه تنها می‌توانیم به قداست اولیه خود نگاه کنیم، بلکه می‌توانیم مشتاقانه منتظر تقدیس نهایی و کامل خود باشیم.

اگرچه شرایط فعلی می‌تواند ما را دچار تردید کند، می‌توانیم مطمئن باشیم که خداوند همانطور که وعده داده است، ما را کاملاً تقدیس خواهد کرد. اول تسالونیکیان ۵:۲۴، فیلیپیان ۱:۶. بنابراین، من در نهایت دلسردی خودم را باور نمی‌کنم، آن را پنهان نمی‌کنم، وانمود نمی‌کنم چیزی هستم که نیستم، اما کلام خدا بر احساسات، نگرش‌ها و شکست‌های من غلبه می‌کند. تقدیس تنش‌هایی را به همراه دارد.

من وقت ندارم که به همه آنها بپردازم، فقط به یکی از آنها بسنده می‌کنم. تقدیس شامل پیروزی و مبارزه است. در رستگاری، فیض با گناه در تضاد است و در نتیجه، زندگی مسیحی نه تنها شامل پیروزی‌ها و آزادی بلکه شامل نبردها و اسارت نیز می‌شود.

پولس از ناتوانی خود در غلبه بر گناه فریاد می‌زند، رومیان ۷:۲۴. چه مرد نگون‌بختی هستم! چه کسی مرا از این پیکر مرگ نجات خواهد داد؟ رومیان ۷:۲۴. همان پولس، پس از پرسیدن، نقل قول کردن، چه کسی می‌تواند ما را از عشق مسیح جدا کند؟ آیا مصیبت یا پریشانی یا آزار یا قحطی یا برهنگی یا خطر یا شمشیر رومیان ۸:۳۵، دو آیه بعد با شور و شوق پاسخ می‌دهد، نه، در همه این چیزها ما بیش از فاتحان هستیم از طریق او که ما را دوست داشت، رومیان ۸:۳۷. پیروزی و شکست، مبارزه و آزادی دست در دست هم دارند ما نمی‌توانیم این معما را کاملاً حل کنیم، اما به دو نکته مهم توجه می‌کنیم. اول، خدا می‌داند چگونه قوم خود را فروتن کند، و او این کار را با تقدیس تدریجی انجام می‌دهد.

شکست‌های ما غرور و اعتماد به نفس بیش از حد ما را از بین می‌برند. این شکست‌ها ما را به سمت فیض خدا سوق می‌دهند. ما به واسطه فیض از طریق ایمان نجات یافته‌ایم و به همین ترتیب، به واسطه فیض از طریق ایمان، زندگی مسیحی را تجربه می‌کنیم.

ما به وسیله نجات می‌یابیم، همین الان گفتم، پولس در افسسیان ۲:۸ و ۹ در مورد نجات اولیه می‌نویسد، زیرا شما به وسیله فیض از طریق ایمان نجات یافته‌اید، و این از خودتان نیست. این موهبت خداست، نه از اعمال، تا هیچ کس نتواند به خود ببالد، افسسیان ۲:۸ و ۹. پس از آنکه پولس فراز و نشیب‌های بسیاری را در زندگی برای مسیح تجربه کرد، خدا به او اطمینان می‌دهد، دوم قرنتیان ۱۲:۹، فیض من برای شما کافی است، زیرا قدرت من در ضعف کامل می‌شود. تنش‌ها واقعیت‌های روزمره برای همه مسیحیان هستند.

ما در برابر حاکمیت خدا سر تعظیم فرود می‌آوریم و برای اجتناب از سرزنش گناهانمان به گردن او مبارزه می‌کنیم. ما برای انجام مسئولیت خود تلاش می‌کنیم، اما سپس به راحتی وابستگی خود به خداوند را فراموش می‌کنیم. ما تمایل داریم یا بیش از حد بر رد کردن جنبه‌های منفی تأکید کنیم یا در اشتیاق خود برای جنبه‌های مثبت، آن را فراموش کنیم.

ما فراموش می‌کنیم که هنوز به آنچه که خواهیم بود نرسیده‌ایم و از عدم پیشرفت‌مان در زندگی مسیحی دلسرد می‌شویم. گاهی اوقات تصور می‌کنیم که به هدف رسیده‌ایم، اما ناگهان یک دوست قابل اعتماد حساب وجودمان را می‌ترکاند. ما در مورد دستورات ضروری خدا، نصایح او برای زندگی برای او، نادیده گرفتن نشانه‌های آن، و بازگویی خدا از آنچه که او در مسیح برای ما انجام داده است، تأمل می‌کنیم و به سمت شریعت‌گرایی حرکت می‌کنیم.

ما روی وجه اخباری تمرکز می‌کنیم تا از وجه امر غافل شویم و الهیات ما بیش از حد تئوریک به نظر می‌رسد. ما در مورد پیروزی‌ها بیش از حد مغرور و در مورد مبارزات و شکست‌های مکرر بیش از حد پست می‌شویم. این تنش‌ها، گفته معروف لوتر را برجسته می‌کند، که شما باید تا الان آن را از بر باشید که یک مسیحی فردی است که همزمان عادل و گناهکار است.

در مسیح، ما توسط خدای مقدس توجیه شده و توسط او به عنوان پسران یا دخترانش پذیرفته شده‌ایم. در خودمان، بیش از حد نفس را در خودپسندی، حسادت، غرور، ناسازگاری، بی‌ایمانی، امیال گناه‌آلود، بدگویی و تنبلی می‌بینیم. متأسفانه، هیچ درمان ساده و راه خروج آسانی وجود ندارد.

ما باید مستقیماً با تنش‌ها روبرو شویم، ضعف خود را بپذیریم و بارها به فیض توانمندساز خدا، قدرت او و روح او تکیه کنیم. ما به کلیسا و برادران و خواهرانمان در مسیح نیاز داریم. ما به زمانی شخصی برای کلام او و دعا روزانه نیاز داریم.

ما باید به خدا و دیگران خدمت کنیم. ما متوجه می‌شویم که از یک نظر، به این هدف رسیده‌ایم، زیرا خدا ما را در مسیح بخشیده و به ما حیات جاودان بخشیده است. هلولیاه! اما از نظر دیگر، هر چه بیشتر با خدا همراه شویم، بیشتر متوجه وابستگی مطلق خود به او برای حکمت، پشتکار و قدرت زندگی برای او با تمام وجودمان می‌شویم.

خدا را شکر که به ما توفیق سفر داده است. موضوع بعدی ما حفظ و نگهداری از مقدسات است و من باید چند نکته بردارم. حفظ و نگهداری، کار خداست برای نجات قومش.

معمولاً به آن امنیت ابدی می‌گویند، و اشکالی ندارد، اگرچه برای من مثل پول در بانک به نظر می‌رسد. من حفظ و نگهداری را دوست دارم چون بیشتر یک ایده پویا است. خدا با کار مداوم در ما، ما را نجات یافته نگه می‌دارد.

در واقع، می‌خواهم چهار آموزه را در ارتباط متقابلشان بررسی کنم. حفظ، پشتکار، اطمینان و ارتداد. تعاریف مختصری لازم است.

حفظ، نجات قوم خود را تا به آخر حفظ می‌کند. استقامت، پایداری قوم خداست، پایداری تا به آخر اطمینان، اطمینان به نجات نهایی است، و ارتداد، دفاع از ایمانی است که زمانی اظهار شده است.

حفظ: خدا ما را حفظ می‌کند. پشتکار، ما را به ایمان به انجیل، زندگی برای خداوند و عشق ورزیدن به دیگران ترغیب می‌کند. اطمینان، اعتماد به نفس اکنون از نجات نهایی روزی.

ارتداد، ترک ایمانی که قبلاً به آن اعتراف شده بود. حفظ ایمان: می‌خواهم استدلال‌های کلامی برای حفظ ایمان ارائه دهم، این حقیقت که خدا تا به آخر مردمی را که نجات داده است، حفظ می‌کند. می‌خواهم به نقش‌های تثلیث، نقش‌های پدر، پسر و روح‌القدس، صفات یا ویژگی‌های خدا و کار مسیح نگاهی بیندازم.

همه اینها دلایلی هستند که چرا باید به نجات یافتن ما توسط خدا ایمان داشته باشیم. نقش‌های تثلیث کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که هر یک از شخصیت‌های تثلیث در حفظ قوم خدا برای نجات نهایی فعال هستند.

پدر نقش مهمی در حفظ [خدا] ایفا می‌کند. ما این را در انجیل یوحنا می‌بینیم. عیسی، در بحث نان حیات، تعلیم می‌دهد که هر کسی که پدر برگزیده است به عیسی ایمان خواهد آورد و او آنها را نجات خواهد داد.

سپس عیسی اراده پدر را توضیح می‌دهد، یوحنا ۶، آیات ۳۸ تا ۴۰. زیرا من از آسمان نازل نشده‌ام تا اراده خود را انجام دهم، همانطور که عیسی گفت، بلکه اراده فرستنده‌ام را. این اراده فرستنده من است که هیچ یک از کسانی را که به من داده است از دست ندهم، بلکه آنها را در روز بازپسین برخیزانم.

زیرا اراده پدر من این است که هر که پسر را ببیند و به او ایمان آورد، حیات جاودان داشته باشد و من او را در روز بازپسین برخیزانم، یوحنا ۶، ۳۸ تا ۴۰. من در کتابی با عنوان «نجات، حفظ و ارتداد ما، ۲۰۰۹» در مورد این مضامین نوشته‌ام. عیسی در مقام چوپان خوبی که گوسفندان را دوست دارد و برای آنها می‌میرد، توضیح می‌دهد که حیات جاودان هدیه اوست برای آنها.

او می‌گوید که آنها خشم خدا را تجربه نخواهند کرد، زیرا در دستان عیسی در امان هستند، یوحنا ۱۰:۲۸ و سپس در یوحنا ۱۰:۲۹ اضافه می‌کند، پدر من که آنها را به من داده است از همه بزرگتر است. هیچ کس ۲۹. قادر نیست آنها را از دست پدر من بگیرد، نقل قول نزدیک.

پدر بزرگتر از پسر مجسم است و مؤمنان در دستان قدرتمند پدر که برای حفظ آنها تلاش می‌کند، در امان هستند. ضمناً، عبارت «من به آنها حیات جاودان می‌دهم و آنها هرگز هلاک نخواهند شد» قوی‌ترین راه برای ارائه یک مفهوم منفی در زبان یونانی قرن اول است. به گفته محقق یونانی، دانیل والاس، در کتاب «دستور زبان یونانی فراتر از مبانی»، صفحه ۴۶۴، قوی‌ترین راه برای نفی چیزی در زبان یونانی است.

عیسی می‌گوید، من به گوسفندانم حیات جاودان می‌دهم، و او قاطعانه می‌گوید که آنها هرگز هلاک نخواهند شد. پولس همچنین می‌گوید که حیات جاودان، پدر را به عنوان نجات‌دهنده‌ی مقدسین معرفی می‌کند. پولس رومیان ۸ را با چنین متنی آغاز می‌کند: «بنابراین هیچ محکومیتی برای کسانی که در مسیح عیسی هستند وجود ندارد، رومیان ۸.۱». «پدر، همراه با پسر، در روز آخر داور است، اما کسانی را که با پسر متحد شده‌اند، محکوم نخواهد کرد.»

برعکس، پدر آنها را در روز داوری نهایی در برابر انسان‌ها و فرشتگان عادل خواهد شمرد. داوری بر مؤمنان به دلیل سوءاستفاده‌ها در شام آخر معمولاً اشتباه برداشت می‌شود. پولس می‌گوید کسانی که به ناحق در شام شرکت می‌کنند، گناهکار هستند و بنابراین، کسانی که در آن شرکت می‌کنند باید خود را بیازمایند.

اول قرن‌تیا ۱۱: ۲۷-۲۸. هر که بدون تشخیص بدن، از آن بخورد و بنوشد، محکومیت خود را می‌خورد و می‌نوشد. پولس به ما می‌گوید که این محکومیت شامل چه چیزهایی می‌شود. به همین دلیل است که بسیاری در میان شما بیمار و مریض هستند و برخی نیز به خواب رفته‌اند.

اینها داوری‌های موقتی ناشی از ضعف، بیماری یا مرگ زودرس هستند. اگر قوم خدا به درستی خود را قضاوت می‌کردند، خدا آنها را از این داوری‌ها معاف می‌کرد. اما حتی اگر شکست بخورند، داوری‌های موقتی را به جای داوری ابدی تجربه می‌کنند.

اما وقتی خداوند ما را داوری می‌کند، ما را تأدیب می‌کند تا دنیا ما را محکوم نکند. از قضا، سوءاستفاده‌های قرن‌تیا در سفره خداوند منجر به نوشتن متنی از پولس می‌شود که به او می‌آموزد پدر، حتی وقتی فرزندانش را با مجازات‌های دنیوی مجازات می‌کند، آنها را از مجازات ابدی معاف می‌کند، حتی وقتی که آن مجازات دنیوی، از دست دادن زندگی در حال حاضر باشد. پدر ما را حفظ می‌کند.

پسر همچنین نقش برجسته‌ای در حفظ قوم خدا ایفا می‌کند، همانطور که در یوحنا ۶ دیدیم. در آنجا، عیسی قول می‌دهد که هرگز هیچ یک از فرزندان پدر را طرد نکند و آنها را به او می‌دهد. عیسی سه بار می‌گوید که آنها را در روز آخر زنده خواهد کرد. پسر در کنار پدر، به طور فعال گوسفندان را حفظ می‌کند.

عیسی به قوم خود موهبت حیات جاودان را می‌دهد، بیان می‌کند که آنها هرگز به طور قطعی هلاک نخواهند شد و می‌گوید هیچ کس نمی‌تواند آنها را از آغوش قوی او و پدر بگیرد. در واقع، وقتی عیسی می‌گوید، من و پدر یکی هستیم، آیه ۳۰، منظور او یکی بودن در حفظ گوسفندان برای نجات نهایی، یک کار الهی است. عیسی سه بار در دعای کاهن اعظم خود در یوحنا ۱۷، حفظ قوم خدا را تأیید می‌کند.

اول، عیسی، با بازگشت به پدر آسمانی، از او خواست که شخصاً از کسانی که پدر از جهان به او داده است محافظت کند و آنها را متحد سازد، یوحنا ۱۷، ۹ و ۱۱. در حالی که من با آنها بودم، آنها را با نام تو که به من داده‌ای محافظت می‌کردم. من از آنها محافظت کردم و هیچ یک از آنها جز پسر نابودی از دست نرفته است. تا کتاب مقدس تحقق یابد، یوحنا ۱۲: ۱۷.

عیسی تمام آنچه را که پدر به او داده بود، حفظ کرد و این شامل یهودا که مؤمن واقعی نبود، نمی‌شود. دوم کمی بعد از آن، عیسی به پدر دعا می‌کند، یوحنا ۱۷: ۱۵. من دعا نمی‌کنم که آنها را از جهان ببری، بلکه دعا می‌کنم که آنها را از شریر محافظت کنی، یوحنا ۱۷: ۱۵.

عیسی که قوم خدا را بر روی زمین نجات داده است، هنگامی که نزد او بازمی‌گردد، آنها را به مراقبت پدر می‌سپارد. سوم، در آیه ۲۴ از یوحنا ۱۷، عیسی از پدر خواست که برگزیدگان را به آسمان ببرد تا بتوانند با عیسی باشند و جلال او را ببینند. پدر، می‌خواهم کسانی که به من بخشیده‌ای با من باشند، جایی که من هستم، تا جلال مرا ببینند، جلالی که به من داده‌ای، زیرا مرا پیش از بنیاد جهان دوست داشتی، یوحنا ۱۷: ۲۴.

اگرچه آخرت‌شناسی یوحنا در درجه اول تحقق یافته و در درجه اول اکنون محقق شده است، انجیل او در مقایسه با یوحنا ۵: ۲۸ و ۲۹ و ۱۴: ۲ و ۳، حاوی عناصر آینده‌نگر است. و این یکی از آنهاست. پدر، می‌خواهم کسانی که به من بخشیده‌ای، در جایی که من هستم با من باشند. کارسون درست می‌گوید.

این اشاره‌ای صریح به آیه ۵ است، جایی که عیسی دعا می‌کند تا به جلالی که پیش از آغاز جهان نزد پدر داشت، تجدید شود. جلالی که پیروانش خواهند دید، جلال او به عنوان خدا است، جلالی که او پیش از رسالتش، به دلیل عشق پدر به او، از آن برخوردار بود. احتمالاً، کسانی که با پسر در لذت دوست داشته شدن توسط پدر شریک هستند (آیه ۲۳)، در جلالی که پسر در نتیجه مرگ پیروزمندانه و تعالی او به آن بازگردانده می‌شود نیز شریک هستند.

روح القدس نیز نقش مهمی در حفظ ایمان ایفا می‌کند. آنچه ما نشان می‌دهیم این است که تثلیث ما، پدر پسر و اکنون روح القدس را حفظ می‌کند. پولس سه بار در افسسیان ۱:۱۳، افسسیان ۴:۳۰ و دوم قرنتیان از مَهر شدن ایمانداران توسط خدا صحبت می‌کند. در آخرین بخش، پولس با تمایز قائل شدن بین خدا ۱:۲۲ و مسیح و روح القدس، نشان می‌دهد که پدر کسی است که مَهر را انجام می‌دهد.

او مَهرکننده است. در متن اول، افسسیان ۱:۱۳، پدر، که با فعل مجهول الهی نشان داده شده است، مؤمنان را در خود، یعنی در مسیح، مَهر می‌کند. خدا ما را در اتحاد با مسیح مَهر می‌کند، که نشان دهنده‌ی پایداری اتحاد با مسیح است.

در هر سه متن، از روح القدس نام برده شده است. بیایید به آنها نگاه کنیم، افسسیان ۱:۱۳ و ۱۴. در مسیح شما نیز با روح القدس موعود مهر شدید، زمانی که کلام حقیقت، انجیل نجات خود را شنیدید، و ایمان آوردید.

روح القدس پیش پرداخت میراث ماست تا زمانی که دارایی ما بازخرید شود و جلال او ستایش گردد، افسسیان ۱:۱۳ و ۱۴. روح القدس خدا را محزون نکنید. شما توسط او برای روز رستگاری مهر و موم شده‌اید ۱:۱۳. افسسیان ۴:۳۰. تنها جایی که کتاب مقدس از آن دست بلند استفاده می‌کند، روح القدس خداست.

دوم قرنتیان ۱:۲۱-۲۲، اکنون این خداست، این پدر خواهد بود، که ما را با شما در مسیح تقویت می‌کند، و ما را مسح کرده است. او همچنین مَهر خود را بر ما زده و روح را به عنوان پیش‌پرداخت در قلب‌های ما قرار داده است، دوم قرنتیان ۱:۲۱-۲۲. در هر سه متن، مَهر، روح القدس است. متن دوم بهتر ترجمه شده است. شما با او مَهر شدید، نه توسط او.

زیرا ما توسط پدر مَهر شدیم، نه توسط روح. پدر ما را با روح، که مَهر خدا بر مؤمنان است، مَهر می‌کند. در این نقش، روح به دو طریق عمل می‌کند.

او ما را به عنوان پسر خدا، از آن خدا، و مهم‌تر از آن، برای نجات در روز قیامت حفظ می‌کند. پولس صریحاً می‌گوید، افسسیان ۴:۳۰. پدر ما را برای روز رستگاری مَهر کرد. اولین و آخرین متن بالا، روح القدس را پیش‌پرداخت میراث ما می‌نامد.

این اشاره دیگری به نقش روح القدس در نجات ما است. این نامگذاری‌ها برای روح القدس، الهیات پولس را که هنوز به آن نرسیده است، منعکس می‌کند. روح القدس، به عنوان مَهر خدا، ما را به عنوان قوم خود خدا مشخص می‌کند و به روز رستگاری اشاره دارد، زمانی که ما از نجات به طور کامل لذت خواهیم برد.

خداوند از قبل به مؤمنان پیش‌پرداختی داده است، که همانطور که استیون باو در تفسیر خود بر رساله افسسیان توضیح می‌دهد، آن پیش‌پرداخت در آینده به کمال خواهد رسید. این میراث بر رستخیز قوم او در خلقت جدید متمرکز است. در سخنرانی بعدی خود، به آموزه حفظ قوم توسط خداوند، آموزه حفظ، ادامه خواهیم داد. این بار، با نگاهی به ویژگی‌های خدا.

این دکتر رابرت پترسون در آموزه خود در مورد نجات است. این جلسه ۱۷، تقدیس، بخش ۳، فرمول بندی‌های سیستماتیک، حفظ و استقامت است.